RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 218.433 van 13 maart 2012
in de zaak A. 199.747/XIV-32.996

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bruno Soenen
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 597
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD GENT, vertegenwoordigd door
het college van burgemeester en schepenen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent (Oostakker)
Harlekijnstraat 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 6 april 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 57.559 van 8 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6913 van 11 mei 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 februari 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Bruno Soenen verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Laurent Bracke, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster, van voorgehouden Oegandese nationaliteit, dient op 24 juni 2010 bij de stad Gent een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als familielid van een burger van de Unie in, met name van haar minderjarig kind met de Belgische nationaliteit. De burgemeester van de stad Gent beslist op 26 november 2010 tot weigering van die aanvraag, zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 21 december 2010 stelt de verzoekster tegen de voornoemde beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het beroep met een arrest van 8 maart 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekster werpt in een enig middel de schending op van artikel 20 van het verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en van de artikelen 40bis, § 1 en 42, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (Vreemdelingenwet)

Eerst citeert zij artikel 20 van het VWEU, de artikelen 40 tot en met 42 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 50 en 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (Vreemdelingenbesluit)

Vervolgens stelt de verzoekster dat het uitgangspunt van de geciteerde Belgische bepalingen inhoudt dat de aanvrager die zich in functie van een EU-burger in België wenst te vestigen, moet aantonen dat hij of zij ten laste van die EU-burger is. Zo niet, dan wordt het verblijfsrecht hem of haar geweigerd. Volgens de verzoekster schenden die bepalingen het VWEU voor wat betreft het burgerschap van de Unie en zij verwijst daartoe naar een arrest van het Europees Hof van Justitie van 8 maart 2011 waaruit zou blijken dat een lidstaat het verblijfsrecht niet aan een niet-EU-burger mag ontzeggen die als ouder een minderjarige EU-burger ten laste heeft. Dit is in de huidige zaak ook het geval. De verzoekster besluit dat ook de Vreemdelingenwet bepaalt dat de nationale bepalingen opzij moeten worden geschoven ten voordele van meer voordelige bepalingen in het Europese recht.

5. De verzoekster voegt in de memorie van wederantwoord toe dat de verwerende partij in de memorie van antwoord een feitelijke discussie aangaat door te stellen dat de verzoekster niet zou aantonen over een inkomen uit arbeid te beschikken. De Raad van State hoeft geen feitelijke beoordeling te maken. Zij besluit dat zij door de Belgische verblijfswetgeving wordt gegriefd omdat deze het ten laste zijn van haar minderjarig Belgisch kind als voorwaarde voor een verblijfsrecht stelt.

Beoordeling

6. De verzoekster had voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitsluitend de schending van artikel 52, § 3, van het Vreemdelingenbesluit opgeworpen omdat dit niet in het overleggen van bijkomende documenten zou voorzien. Volgens haar zou de verwerende partij in de aanvankelijk bestreden beslissing ofwel de juiste bepaling niet hebben aangeduid ofwel die beslissing op grond van een verkeerde bepaling hebben genomen. Omwille van die “onduidelijkheden” vroeg zij de vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing.

De verzoekster heeft in de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op geen enkel moment gesteld dat de Belgische regelgeving in strijd met de Europese regelgeving zou zijn met betrekking tot het ten laste zijn van de EU-burger in functie van wie aanspraak op een verblijfsrecht wordt gemaakt. Haar kritiek was beperkt tot een toetsing van de aanvankelijk bestreden beslissing aan artikel 52, § 3, van het Vreemdelingenbesluit. Zij kan derhalve niet voor het eerst als cassatiemiddel opwerpen dat die bepaling van het Vreemdelingenbesluit en een aantal bepalingen van de Vreemdelingenwet in strijd met artikel 20 van het VWEU zouden zijn. Het enige middel is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **André Beirlaen**